

Evidencijski broj / Article ID: 17481160
Vrsta novine / Frequency: Tjedna
Zemlja porijekla / Country of origin: Hrvatska
Rubrika / Section:

RAVNATELJICA IVANA MEDO BOGDANOVIĆ USUSRET NOVOM FESTIVALSKOM LJETU

Svaki tjedan bit će novi vrhunac Igara

Malo ljudi razmišlja o Dubrovačkim ljetnim igrama **izvan onih glavnih 45 dana manifestacije**, no ako se vratimo u prošlost, Javna ustanova u kulturi DLJI osnovana je da bi organizirala razna kazališna, scenska ili bilo koja druga događanja

IVANA MEDO BOGDANOVIĆ NA nedavno održanoj sjednici Gradskog vijeća imenovana je novom/starom ravnateljicom Dubrovačkih ljetnih igara. Lijepe vijesti ususret novoj sezoni, u kojoj smo detaljnije porazgovarali o novim naslovima, ali i o problemima Igara te odnosu s Gradom Dubrovnikom i ostalim manifestacijama koje su potpale pod vrijednu ekipu Festivalске palače...

Koje su tri ključne točke ovogodišnjih Dubrovačkih ljetnih igara?

Izdvojila bih tri premijere, jednu opernu i dvije dramske, a svakako, najviše se očekuje od predstave 'Gospoda

Razgovarala
Mia Njavro
Foto Ivana Medo
Bogdanović/DLJI

Glembajevi' u režiji Zlatka Svibena. Važno je istaknuti da kod postavljanja premijera na Dubrovačkim ljetnim igrama, redatelj, nakon što se odabere naslov, ima potpunu slobodu prilikom odabira lokacije i to je uvijek zanimljivo, ali i izazovno, jer redatelj dolazi u Dubrovnik s jasnom vizijom kako postaviti, suvremeno iščitati bilo koji naslov. Tada kreće potraga za najboljom lokacijom, a znamo da su Igre prvenstveno ambijentalni festival pa se tome pridaje velika važnost. Što se tiče 'Gospode Glembajevih', obišli smo sve ljetnikovce u gradu tražeći secesijsku zgradu kakvih u Dubrovniku nema puno. Nakon što smo vidjeli taracu

Umjetničke galerije Dubrovnik, jednostavno smo se odlučili za tu lokaciju, a ravnatelj Marin Ivanović je to odmah prihvatio. Moram ovdje dodati kako je, uz svu podršku i dobru volju koju imamo, ipak teško operativno raditi u Umjetničkoj galeriji Dubrovnik, jer Igre mjesec i pol dana prije zaposjednu prostor što je uvijek izazov, pogotovo na ovakvoj lokaciji. No, imamo veliku podršku Galerije, tako da vjerujemo da će ova premijera biti odlična.

Probe su već počele?

Da, probe su počele u Zagrebu prije dva mjeseca. Rad na premijeri je zahtjevan, a autorski tim i glumački ansambl dolaze u Dubrovnik dvadeset dana prije premijere kako bi uvježbali predstavu na samoj lokaciji.

Drugi tekst je 'Marin Držić - Viktorija od neprijatelja', treći pak 'Orlando'. Drugi tekst je napisao Hrvoje Ivanković, a dramaturški ga je obradila redateljica Ivica Boban, na tome su zajednički radili. Ispočetka je zamišljeno kao radionica, međutim kako Ivica Boban uvijek detaljno i sistematično radi svaki tekst, to je vrlo brzo preraslo u jednu veliku premijeru. Probe su također počele u Zagrebu. Tekst najviše govori o Držiću, pojavljuje se Držić koji je izgnan iz Dubrovnika, dakle, fokus je na samom piscu. Ali, tekst općenito uključuje puno ulomaka iz svih Držićevih djela. Odabrana lokacija je park Umjetničke škole Luke Sorkočevića, a premijera je zakazana za kraj kolovoza. Također, uspjeli smo ove godine, nakon dugogodišnjeg planiranja, smjestiti Orlanda na Lokrum. Radi se o Orlandu G. F. Händela s cijelom međunarodnom postavom, od redatelja, dirigenta pa do izvođača. Zamislili smo to postaviti u samostanu na Lokrumu, gdje je prošle godine bio balet, međutim kad je redatelj János Szikora došao na otok samo je nestao u jednom trenutku. Našao je novi prostor, fenomenalan, dio klaustara samostana gdje je zeleni labirint od živice. To će biti zaista posebno, jer je publika praktički izmiješana s izvođačima, što

je puno intimnije i da, uspjeli smo tamo smjestiti 300 ljudi. Inače, praksa Igara je da se premijere ne smiju raditi ispod gledališta od 300 ljudi, jer je jednostavno neisplativo. Uspjeli smo i to će biti pravi ambijentalni projekt.

Već se godinama govori o tome kako 'Igre gube prostor'. Sudeći po najavama, upravo je suprotno?

Jako se puno o tome govori, no ove godine imamo 16 lokacija, od kojih su dvije nove, tako da uvijek nekako nalazimo nove prostore. Ove godine su to labirint na Lokrumu i taraca Umjetničke galerije Dubrovnik, a tu su i svježe lokacije poput prošlogodišnjih – od Kafetarije ispred Sponze, samostana u Pridvorju i tako dalje. Dubrovnik ima to bogatstvo da se može naći sve. Kad god radimo u Gradu, tehnički i logistički je sve puno zahtjevnije, ali može se. S druge strane, normalno je da je lakše raditi u izdvojenosti od vreve Grada. Ovo su drukčiji izazovi, no uz pomoć svih dionika, uspijeva se. U kolektivu Igara nitko ne 'šteka' pa je time i sve lakše.

U odnosu na prošle godine, kakva je u ovom trenutku financijska situacija Igara?

Zatvorili smo proračun u travnju. Planirani proračun je 400 tisuća kuna veći nego prošle godine, a nadam se da ćemo do kraja sezone, uz potvrdu još nekih sponzora poput Hrvatske turističke zajednice koja još nije objavila rezultate natječaja, te nešto povećanu prodaju ulaznica, možda uspjeti i imati plus i nešto više. Što se tiče financija, otprilike smo svake godine isti, a to doslovno može ovisiti o tome je li postavljeno gledalište od 500 stolica ili je možda pala kiša. Primjera radi, Labude jezero ima gledalište s 500 stolica i puni prihod te predstave može biti 150 tisuća kuna, a ako padne kiša, nema ga. Zato sad u ovom trenutku ne možemo o tome stopostotno govoriti, no prema planu, idemo na više nego prošle godine.

Idete na više i samim programom.

Program je bogat i sadrži dvije najnagrađivanije dramske predstave, dramu HNK u Zagrebu 'Tri zime' Tene Štivičić, te ZKM-ovog 'Hinkemanna', a tu su svakako i Kafetarija, Othello, Bitef teatar s 'Pticama'... Dosta ljudi komentira kako im se čini da je ove godine bogat program. Dobro je osmišljen i posložen, ima svaki tjedan po jedan vrhunac. Ima preko 20 koncerata, za svakoga po nešto.

Osim vlastitog programa, sudjelujete u različitim manifestacijama i

Potrebna je i modernizacija opreme, možda kroz kredit ili ulaganje svake godine do jednog iznosa kako bismo došli do razine koju Dubrovnik treba da bismo se približili razinama europskih festivala

organizacijama. Radili ste projekt Europska prijestolnica kulture te Zimski festival. Hoćete li u sudjelovati u Zimskom festivalu ove godine, trebate li sudjelovati?

Malo ljudi razmišlja o Dubrovačkim ljetnim igrama izvan onih glavnih 45 dana manifestacije, no ako se vratimo u prošlost, Javna ustanova u kulturi DLJI osnovana je da bi organizirala razna kazališna, scenska ili bilo koja druga događanja, pa tako i manifestaciju koja je izrasla u brend koji danas ima 68. rođendan. Dubrovačke ljetne igre jednostavno mogu puno više, pogotovo od procesa pripreme za EPK, kad smo ojačali kuću s tri mlade osobe koje rade produkciju, organizaciju i marketing, odnosno PR i koje su potpuno spremne raditi sva događanja kako samih Igara, tako i sve ono što se događa izvan toga. Grad mora, kroz neku svoju ustanovu, odnosno pomoću neke ustanove ili Turističke zajednice kreirati program i ostvarivati događanja. Grad Dubrovnik to ne može samostalno raditi, a prirodno je da takve projekte rade Dubrovačke ljetne igre koje imaju ljude koji to znaju. Koliko god da smo tehnički osiromašeni, opet možemo najviše u gradu i logistički znamo taj posao. I prije mandata gospodina Andra Vlahušića, za vrijeme intendanta Ivica Prlendera i gradonačelnice Dubravke Šuice bilo je priče o tome da se Igre ojača, da se preuzme Revelin, Lazareti su jedno vrijeme bili u planu... Već tad se govorilo da Igre mogu i moraju više i to je s bivšim gradonačelnikom Androm Vlahušićem krenulo prirodnije, kroz manje projekte do većih organizacija poput pripreme kandidature za Europsku prijestolnicu kulture i produkcije Dubrovačkog zimskog festivala. Na pitanje želimo li mi raditi, recimo, Zimski festival i općenito želimo li i dalje sudjelovati na takav način u svim događanjima grada, odmah sam odgovorila da želimo. Smatram da je to normalno i prirodno i da to možemo, uz određene uvjete, a to je ojačavanje tehnike.

Tehnika 'šteka', što je najveći

Na pitanje želimo li mi raditi, recimo, Zimski festival i općenito želimo li i dalje sudjelovati na takav način u svim događanjima grada, odmah sam odgovorila da želimo. Smatram da je to normalno i prirodno

problem?

Produkcija je napredovala i tehnika bi ju trebala pratiti. Organizacija je napredovala, marketing, tu su i mlade snage i one starije i iskusnije. Dobar smo tim, no u tom tehničkom dijelu nedostaje nam i ljudstva i opreme, suvremeno skladište... To je zahtjevan posao i mislim da, ako bude stabilnosti u gradu, možemo sami sebi zadati cilj da unutar četiri godine Igre i na tom polju budu reprezentativne kao što su i u drugima. Konkretno, očekujem zapošljavanja po pitanju razglašavanja, stolara, bravara... Potrebna je i modernizacija opreme, možda kroz kredit ili ulaganje svake godine do jednog iznosa kako bismo došli do razine koju Dubrovnik treba da bismo se približili razinama europskih festivala. Nažalost, često nismo u mogućnosti dovesti europsko gostovanje upravo zbog tih problema. Radi se o projektima s puno efekata, s brzim izmjenama, a kod nas se pozornica i tribine montiraju kao prije pedeset godina. U neku ruku, to jest šarmantno i teško se može promijeniti. U Grad se jednostavno ne može ni s helikopterima, ni viličarima ni modernom opremom, no ipak bila bi velika razlika kada bismo mogli to osuvremeniti.

Imate li naznake o prostorijama za tehniku, što će se po tom pitanju napraviti?

Bila bih najsretnija da se obnovi Ljetna pozornica i da ostane za svrhe Igara, jer jednostavno, ta blizina Gradu nama zlata vrijedi, sve radione i kamioni su tu, ali nismo u vlastitom prostoru i ne znam kako ćemo i dokad moći tako. Očekujemo od Grada Dubrovnika da nam nađe adekvatno, zamjensko i moderno rješenje, a molit ćemo uvijek da nam makar jedno pričuveno, manje skladište, bude nadomak Gradu. Zahtjevi su takvi da moramo ponekad u roku od 20 minuta ili pola sata nešto odnijeti, donijeti, zamijeniti... Ako imamo ići daleko, to će otežavati stvari i nećemo moći više imati programe svaki dan, odnosno dva programa dnevno, već ćemo morati raditi predstavu po predstavu.

Nova gradska uprava je tu, kakav odnos kao ustanova imate s njima?

Tek smo počeli razgovarati. Zasad je dvosmjerna komunikacija, što je uvijek dobro. Nema dekreta da se nešto mora, već razgovaramo što se može. Zasad sam zadovoljna. U novom Proračunu odobreno nam je 200 tisuća kuna više za investicije koje su bile neophodne. Najave su dobre i mislim da ćemo uspješno surađivati.